

colecția CLASICI INTERNAȚIONALI

COCOȘATUL DE LA NOTRE DAME

După un roman de Victor Hugo

 Editura
UNICART

Cuprins

1. Adunarea din sala mare.....	7
2. Piesa și Pierre Gringoire.....	13
3. Meșterul Jacques Coppenole	19
4. Esmeralda.....	27
5. Sărutări pentru lovituri	32
6. Ulciorul spart.....	42
7. Inimile bune	53
8. Câinele și stăpânul său.....	62
9. Nepopularitate	66
10. O privire imparțială	70
11. O lacrimă pentru o picătură de apă.....	81
12. Clopotele	94
13. Călugărul cel ursuz.....	101
14. Coroana se schimbă	109
15. Orice speranță este pierdută.....	117
16. Febra.....	125
17. Surd.....	129
18. Cheia de la Porte-Rouge.....	133
19. Un prieten neîndemânatic	146
20. Chateaupers în ajutor	156
21. Frumoasa creatură îmbrăcată în alb (Dante)	166
22. Liniștea.....	173
23. Căsătoria lui Phoebus.....	179

Capitolul 1

Adunarea din sala mare

---

n urmă cu trei sute patruzeci și opt de ani cetățenii Parisului se trezeau în sunetele tuturor clopotelor din triplul circuit al orașului, al universității și al urbei, răsunând într-o clopotire completă.

Dar nu era nimic deosebit în această întâmplare care pusese în mișcare clopotele și burghezia pariziană deopotrivă de dimineață. Nu era vorba nici de un atac al picarzilor, nici al burgunzilor sau ceva asemănător. Abia trecuseră două zile de când cavalcada căsătoriei Delfinului Franței cu Marguerite de Flandra își croise drum prin Paris spre marea enervare a domnului cardinal de Bourbon care, pentru a-i face regelui pe plac, fusese obligat să arboreze o atitudine amicală față de întreaga mulțime provincială de ambasadori flamanzi și să îi ospăteze la al său Hotel de Bourbon, oferindu-le spectacole cu mult tâlc, satiră alegorică și comedie, în timp ce o ploaie torențială îi impregna magnificele covoare din dreptul intrării.

Așa cum susținea și Jehan de Troyes, ziua de șase ianuarie reprezenta o dublă ceremonie compusă din străvechea Zi a Regilor și Sărbătoarea Nebunilor.

Adunarea din sala mare

Adunarea din sala mare

Astfel mulțimea de cetățeni, bărbați și femei, care își închiseseră casele și prăvăliile, se învălmășea din toate direcțiile, dis-de-dimineeață către unul dintre cele trei puncte de întâlnire desemnate.

Fiecare se hotărâse, fie pentru focul de artificii, fie pentru stâlpul împodobit, fie pentru reprezentarea piesei biblice. Cea mai mare parte a mulțimii se hotărâse pentru focul de artificii sau piesa de teatru care avea să aibă loc în marea sală a Palatului de Justiție.

Poporul se revărsă îndeosebi pe aleile Palatului de Justiție mai ales pentru că se știa că ambasadorii flamanzi intenționau să fie prezenți la reprezentarea piesei biblice și la alegerea papei nebunilor, care avea să aibă loc de asemenea în sala cea mare.

Nu fusese lucru ușor în ziua aceea să-ți faci loc până în sala cea mare, chiar dacă era cel mai mare loc acoperit din lume. Mii de figuri burgheze binevoitoare, liniștite, se înghesuiau la geamuri, uși, ferestruici de pod, pe acoperișuri, privind Palatul ori mulțimea și nu doreau nimic mai mult. Majoritatea parizienilor erau încântați de spectacolul privitorilor, ceea ce pentru noi este un lucru foarte curios: un zid în spatele căruia se petrece ceva.

În interiorul sălii se aflau șapte stâlpi, prăvălii ce vindeau nimicuri din sticlă iar în jurul sălii se vedeau statuile tuturor regilor Franței. Sala era un enorm